

РЕШЕНИЕ

№ 3014

гр. София, 08.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 10.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **296** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ) във връзка с чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по повод на жалба с вх. № 1035 от 10.01.2024 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № Е-11ИН-00-523 от 27.11.2023 г. по описа на Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР), подадена от „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано заедно от инж. А. С. А., изпълнителен директор и И. И. Е., председател на Управителния съвет, чрез юрк. Б. А. срещу Решение № Ж – 958 от 07.11.2023 г. на КЕВР, с което на жалбоподателя са дадени задължителни указания да продължи процедурата по създаване на индивидуални партиди на сграда с адрес [населено място], [улица], след като сградата е физически присъединена към топлопреносната мрежа и подменената абонатна станция притежава разрешение за ползване, подписана от представител на „Топлофикация София“ ЕАД, в изпълнение на т.5.4.1 от лицензия за пренос на топлинна енергия № Л – 33-05 от 13.11.2000 г. и в 7 дневен срок след приключване на дейностите по т.1е задължен 1. В едномесечен срок след получаване на решението да извърши необходимите технически мероприятия за своя сметка, като измести средството за търговско измерване в електромерно табло, монтирано до или на границата на имота на К. К. Л. и възстанови електрозахранването за обект, с адрес: [населено място], УПИ – XII, кв. 1, с клиентски № [ЕГН] и ИТН 2218588 и 2. В едномесечен срок след приключване на дейностите по т.1 да предостави на Комисията доказателства за

изпълнението им.

С жалбата се иска съдът да отмени административния акт като незаконосъобразен, тъй като е постановен при нарушение на материалния закон – чл. 17, т. 2, т.3 и т. 5 и чл. 19, ал.1 от Наредба № Е – РД-04-1 от 12 март 2020 г. за топлоснабдяването и при съществено нарушение на административнопроизводствените правила – чл. 7, ал.1 и 2 и чл. 9, ал.2 от АПК. По съществуто на спора в жалбата се посочва, че под присъединяване се разбира процес, при който се присъединява както нова сграда, така и сграда, която е била веднъж присъединена, но поради реконструкция същата е изключена от затворената топлоснабдителна система на страната, а в следствие се включва отново. По тази причина следва да се извърви цялата процедура по присъединяване, посочена в Наредба № Е-РД-04-1. Допълнително е посочено от оспорващия, че „технически условия“ са определяне на максимален топлинен товар, коти, параметри на топлоносителя в мястото на присъединяване и в абонатните станции, определяне на схемата на присъединяване, изисквания към индивидуалното разпределение и измерване на топлинната енергия в отделните имоти на сградата, температури, налягане, схема, вид и характеристика на съоръженията и на средствата за измерване, регулиращи и измервателни уреди в нея. Инвокират се съображения, че от обяснителната записка към проекта за реконструкция се установява, че една офис сграда е била изключена от мрежата, за да се обособят нови 184 самостоятелни жилища. В тази връзка се посочва, че извършеното преустройство е толкова съществено, че от това, което е останало от старата сграда и присъединения към нея енергиен обект е външния топлопровод. В тази връзка се посочва, че е необходимо изрично становище за спазване изискванията към индивидуалното разпределение и измерване на топлинната енергия в отделните имоти на сграда. В хода на съдебно производство оспорващият редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. А., който поддържа жалбата, предлага да се уважи и претендира разноски. Депозира писмено становище.

Ответникът– Комисия за енергийно и водно регулиране, редовно призован, се представлява от юрк. Н., който оспорва жалбата и предлага да се отхвърли като неоснователна и недоказана. Предлага да се потвърди решението на КЕВР като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – О. М. А., председател на Управителния съвет на етажните собственици на сграда, находяща се в [населено място], [улица], редовно призован, не се явява, представлява се от адв. М., който оспорва жалбата и предлага да не се уважава.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

От данните по делото се установява, че на 07.09.2023 г. етажните собственици на сграда с административен адрес [населено място], [улица], представлявани от председателя на Управителния съвет О. А. са подали жалба до КЕВР, с която са сигнализирали Комисията и са отправили искане да се извърши проверка по преписка № 102 от 13.12.2022 г. по описа на „Топлофикация София“ ЕАД във връзка с процедура по издаване на индивидуални партиди на посочената сграда. В молбата – сигнал е посочено, че към датата на нейното подаване по цитираната преписка са представени всички необходими документи за изпълнение на процедурата за създаване на индивидуални партиди. Представено е становище от член на комисия, създадена от ДНСК, според което обектът – Жилищна сграда с реконструкция на

абонатна станция, може да бъде въведен в експлоатация без забележки. Представени са проектите по реконструкция, надлежно заверени от Топлофикация София ЕАД. Подписано е разрешение за ползване № СТ-05-226 от 29.04.2022 г. за обекта. След осем месечно забавяне в отговор на жалба от член на Управителния съвет на ЕС, топлинното дружество е отговорило, че не са налице документи, съгласно чл. 17 от Наредба № Е-РД-04-1 от 12.03.2020 г. и след като бъдат представени всички изискуеми документи, ще се пристъпи към откриване на индивидуални партиди на отделните имоти и въвеждане на сградата в база данни на дружеството.

Жалбата, озаглавена „молба – сигнал“ е подадена в КЕВР, поради което Комисията на основание чл. 142 и от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (Наредба № 3) я е изпратила на „Топлофикация София“ ЕАД за извършване на проверка. На 21.09.2023 г., при ответника по делото, е постъпило писмо от Топлофикация София. С него е представена цялата кореспонденция относно процедурата по присъединяване към топлопреносната мрежа за обект „преустройство със смяна на предназначението на административна сграда в жилищна сграда“. Настоящият жалбоподател, в посоченото писмо, е направил заключение, че за да се пристъпи към откриване на индивидуални партиди за отделните имоти и въвеждане на сградата в базата данни, е необходимо да бъдат изпълнени условията на чл. 19, ал.1 от Наредба № Е-РД-04-1 и че след представяне на необходимата документация ще се пристъпи към присъединяване на сградата.

С писмо изх. № Е-ПИН000523 от 29.09.2023 г. КЕВР е изпратила жалбата отново до „Топлофикация София“ ЕАД с изисквания за посочване на конкретни изисквания и пропуски в документацията на ЕС, в изпълнение на чл. 17 и чл. 19 от Наредба № Е-РД-04-1 от 12.03.2020 г. за топлоснабдяването.

Енергийното дружество е извършило повторна проверка и с писмо, постъпило на 05.10.2023 г. в Комисията, е изложило своето становище относно процедурата по присъединяване към Топлофикация София. Оспорващият е посочил, че е информирал Етажната собственост чрез проведени кореспонденции по електронна поща относно липсващите документи и за изготвения писмен отговор НС-102 от 04.07.2023 г. Било обяснено, че подмяната на старата амортизирана абонатна станция, захранвала сградата, е свързана с издаването на становище от дружеството, с което да бъдат указани техническите условия, начинът, точката и мястото на присъединяване към топлопреносната мрежа на новата абонатна станция. В изготвения инвестиционен проект имало заложен монтаж на ново енергийно съоръжение, за която подмяна в Топлофикация София нямало входирано писмено заявление за издаване на становище. Подмяната на енергийното съоръжение е направена по желание на инвеститора на новото строителство. Не на последно място, в хода на административното производство, жалбоподателят е посочил, че за да може да продължи процедурата по присъединяване на процесната сграда, е необходимо да се заявят, издадат и сключат с дружеството изискуемите документи по чл. 17 от Наредба № Е-РД-04-1, а именно:

1. Писмено заявление в дружеството за проучване за присъединяване от лица, които искат присъединяване към топлопреносната мрежа на съществуващи обекти или на обекти, за които е издадена виза за проектиране;
2. Извършване на предварително проучване за присъединяване на обекта, с което Топлофикация София да определи техническите условия, начина, точката или мястото на присъединяване на лица, ползващи топлинна енергия за битови нужди, съгласно чл. 19, ал.1, от Наредбата за топлоснабдяването;

3. Издаване на становище за присъединяване на потребители, ползващи топлинна енергия за битови нужди, състоящо се от техническа, икономическа, юридическа част и допълнителни условия, които клиентът следва да изпълни, за да се присъедини към топлопреносната мрежа;

4. Писмено заявление в дружеството за сключване на договор за присъединяване на сградата и

5. Сключване на договор за присъединяване на сградата.

КЕВР се е произнесла с Решение № Ж – 958 от 07.11.2023 г., с което жалбата е приета за основателна и са дадени указания на „Топлофикация София“ ЕАД. За да постанови акта си, административният орган е посочил, че към датата на подаване на жалбата има издадена Заповед № РД – 19-213 от 20.04.2022 г. на Дирекция за национален строителен контрол, изготвен и подписан Протокол обр. № 16 за установяване на годността за ползване на строежи: „Вътрешно преустройство със смяна на предназначението на Административна сграда в Жилищна сграда и реконструкция на абонатна станция“, подписана от Б. А. – инженер отоплителни системи на мястото на А. А., изпълнителен директор на „Топлофикация София“ ЕАД. Допълнително е посочено, че при взимане на решението е отчетено обстоятелството, че външното захранване е съществувало към момента на заявлението по преписка № 102 от 13.12.2022 г. и е собственост на лицензианта, поради което дружеството следва да продължи процедурата по създаване на индивидуални партиди, след като сградата е физически присъединена към топлопреносната мрежа и подменената абонатна станция притежава разрешение за ползване, подписано от представител на Топлофикация София, в изпълнение на т.5.4.1 от Лицензия за пренос на топлинна енергия № Л – 33-05 от 13.11.2000 г.

По делото като писмени доказателства са приети представените с жалбата, административната преписка и допълнително ангажираните от страните писмени документи.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149 от АПК, от процесуално легитимирани лица, която обуславя нейната допустимост.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 76 от ЗЕ Комисията контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензии, като извършва превантивен, текущ и последващ контрол. По силата на ал. 4, т. 2 от посочената разпоредба КЕВР контролира съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, включително изпълнението на задълженията за предоставяне на достъп до мрежите, както и правилното прилагане на условията за предоставяне на достъп. С оглед на това и предвид разпоредбата на чл. 22, ал.1, т.1 от ЗЕ, според която КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган. Решението е взето от Комисията в състав „Енергетика“ с два гласа „за“, от които един е на член на Комисията със стаж в енергетиката. Решението е издадено в изискуемата писмена форма, като не се констатират съществени нарушения на административнопроизводствените правила, водещи до нищожност на същото или представляващи самостоятелни основания за отмяна на акта като незаконосъобразен.

Липсва спор по фактите, а и от приложените доказателства е видно, че заинтересованата страна е подала Заявление за включване на клиенти към Топлофикация София ЕАД – сграда за битови нужди вх. № НС -102 от 13.12.2022 г. (л. 170) по образец на жалбоподателя, към което са приложени следните документи: Разрешение за ползване на сградата; Разрешение за ползване на външен топлопровод и абонатна станция; Списък на клиентите на топлинна енергия в сградата – по образец; Акт за разпределение на отопляемите обеми по проект в сградата – по образец; Заявление – декларация за откриване на партида на потребители, ползващи топлинна енергия за битови нужди – по образец; Заявление за сключване на договор при общи условия – по образец; Договор при общи условия за продажба на топлинна енергия за стопански нужди – по образец и платежни документи, описани в Заявлението.

Допълнително от приетите по делото писмени документи се установява, че през 2014 г., К. П. в качеството на управител на „Имоти лукс“ със Заявление вх. № П – 4700 от 08.10.2014 г., е поискал Топлофикация София да преустанови топлоподаването на сградата за сезон 2014-2015 г. (л. 64). С писмо от Топлофикация София ЕАД, рег. № П – 421 от 24.01.2023 г. (л. 27), уведомява собственик на имот в сградата, че процедурата по присъединяване е спряна, тъй като е постъпило писмо от собственик с твърдение за установена незаконосъобразност на решенията на ЕС, с които е избрана фирма за дялово разпределение, както и че уредите за отчитане на топлоенергия и вода са монтирани незаконно. В тази връзка жалбоподателят е счел, не е в негов интерес да продължава процедурата по присъединяване до изясняване на случая.

Електронна поща – писмо от Д. О. (л. 26), адресирано до ОСИ – Билд, относно [улица], от 15.02.2023 г., с което оспорващият е изискал да му бъдат представени описаните в мейла писмени документи.

С писмо рег. № МС – 102 от 04.07.2023 г. (л. 28) оспорващият е уведомил О. А., че липсва входирано заявление за: Проучване на условията за присъединяване от лица, които искат присъединяване към топлопреносната мрежа на съществуващи обекти или на обекти, за които е издадена виза за проектиране; Предварително проучване за присъединяване на обекта, с което Топлофикация София ЕАД определя техническите условия, начина, точката или мястото на присъединяване към топлопреносната мрежа и срока за реализиране на присъединяването.

Писмо, рег. № Г-10663 от 05.09.2023 г. (л. 29), с копие до РДНСК, в което отново се говори, че не са представени документите по чл. 17 от Наредбата за топлоснабдяване.

С молба вх. № Г-13515 от 07.09.2023 г. ЕС на сграда, с административен адрес [населено място], [улица], в отговор на писмо с рег. № 13515 от 30.08.2023 г. на жалбоподателя, са представени отново – Технически проект; Договор и предходно заявление (л. 65)

От страна на жалбоподателя са съгласувани следните документи: - Принципна схема на абонатна станция 700/200+150 KW (л. 118), заявление с вх. № Г-СТ-37 от 11.02.2019 г., от дата 25.02.2019 г.;

Технически проект, част Абонатна станция, заявление с вх. № Г-СТ-37 от 11.02.2019 г. , със забележка „Графика за СМР да се съгласува с ТР „София Изток“, от дата 25.02.2019 г. (л. 119 – 120).

Разрешение за ползване № СТ-05-226 от 29.04.2022 г., в което са описани извършените промени в съществуващата сграда.

Съгласно чл. 133, ал.1 от ЗЕ топлопреносното предприятие е длъжно да присъединява

към топлопреносната мрежа производители и клиенти, разположени на съответната територия. В случая става въпрос за спор между топлопреносното предприятие и клиенти, чиито имоти са разположени на територията, обслужвана от Топлофикация София, в Етажна собственост, поради което следва да е изпълнено и условието на ал. 2 на посочената разпоредба, а именно да е подадено писмено съгласие на собствениците, притежаващи най – малко две трети от собствеността в сградата. Това условие е изпълнено. В ал. 3 до 5 на чл. 133 от ЗЕ са посочени случаите, при които може да бъде отказано присъединяване към топлопреносната мрежа. Алинея 3 се отнася за производители, които задължително трябва да са изпълнили изискванията на наредбата по чл. 125, ал.3 (Наредбата за топлоснабдяването). В следващата алинея 4, законодателят е разписал случаите, при които топлопреносното предприятие може да откаже присъединяване на клиенти към топлопреносната мрежа, а именно: т.1 когато няма изградена топлопреносна мрежа; 2. При недостиг на производствени мощности; 3. При недостатъчна пропускателност на топлопреносната мрежа и т. 4 когато инсталациите на клиентите в сграда – етажна собственост, не са комплектовани със средствата и уредите по чл. 140, ал.1, т.2 и 3. А в алинея 5 на чл. 133 от ЗЕ е въведено императивно изискване за мотивираност на отказа.

От събраните по делото писмени доказателства и от твърденията на жалбоподателя, направени пред КЕВР и пред съда, се установява, че същият не се е позовал на нито една от описаните в чл. 133, ал.4 хипотези, а вместо това се е мотивирал с неизпълнение на Наредбата за топлоснабдяването, която може да бъде основание за отказ само по отношение на производител, in fine чл. 133, ал. 3 от ЗЕ. Редът за присъединяване е регламентиран в чл. 138, ал.1 от ЗЕ, която разпоредба препраща към Наредба № Е-РД-04-1 от 12.03.2020 г. за топлоснабдяването.

Редът за присъединяване към топлопреносната мрежа е регламентиран в глава пета на подзаконовия нормативен акт, като в чл. 17 са посочени документи, които следва да бъдат представени, за да бъде извършено присъединяването. Те са следните: 1. подаване на заявление за издаване на виза за проектиране по реда на чл. 140, ал.1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ), в което е поискано по реда на чл. 140а, ал.1 ЗУТ да бъдат предоставени и изходните данни, необходими за проектирането и за присъединяването към топлопреносната мрежа; 2. подаване на заявление до топлопреносното предприятие за проучване на условията за присъединяване от лица, които искат присъединяване към топлопреносната мрежа на съществуващи обекти или на обекти, за които е издадена виза за проектиране, в която не са посочени изходни данни и условия за присъединяване към топлопреносната мрежа; 3. извършване на предварително проучване за присъединяване на обекта, с което топлопреносното предприятие определя техническите условия, начина, точката или мястото на присъединяване към топлопреносната мрежа и срока за реализиране на присъединяването; 4. изработване на инвестиционен проект за

присъединявания обект и предаването му на топлопреносното предприятие за проверка на изпълнението на техническите условия за присъединяване, преди неговото представяне за одобряване от компетентния административен орган; 5. издаване на становище с предоставени изходни данни и условия за присъединяване от топлопреносното предприятие – в случаите, когато изрично не е поискано издаване на виза за проектиране; 6. сключване на писмен договор за присъединяване между топлопреносното предприятие и съответния производител и/или възложител или упълномощено от него лице и/или съответните собственици или титуляри на вещното право на ползване върху обектите, за които се иска присъединяване, след като топлопреносното предприятие установи, че инвестиционният проект по т. 4 е изготвен в съответствие с условията за присъединяване.

В хода на административното производство Топлофикация София ЕАД е посочила, че не са представени изискуемите по т.т. 2, 3 и т. 5. Документи. Топлопреносното предприятия допълнително е посочило, че не е изпълнено и изискването на чл. 19, ал.1 от Наредбата – липсва становище за присъединяване.

Настоящият съдебен състав не приема доводите на жалбоподателя, които са изложени и пред КЕВР при издаването на обжалваното решение, за основателни, тъй като не се спори, че процесната сграда е присъединена към топлопреносната мрежа, т.е. тя е свързана към присъединителния топлопровод, тъй като е съществуваща сграда, която е претърпяла вътрешно преустройство, поради което не е необходимо да се подава заявление за проучване на условията за присъединяване (чл. 17, т. 2). По същата причина не е необходимо и извършването на предварително проучване за присъединяване обекта (чл. 17, т.3), тъй като същото има за цел да определи техническите условия, начина, точката и мястото на присъединяване към топлопреносната мрежа и срока за реализиране на присъединяването, защото тези мероприятия са определени и реализирани назад във времето.

Що се касае до становището по чл. 17, т. 5 и чл. 19, ал.1 от Наредбата, то такива реално са дадени от Топлофикация София ЕАД чрез извършеното съгласуване през 2019 г. на Принципна схема на абонатна станция 700/200+150 KW (л. 118) и Технически проект, част Абонатна станция (л. 119 – 120). Видно от датите на съгласуване, същите са в срока по чл. 19, ал.1, 2 от Наредбата, поради което настоящият съдебен състав намира възраженията на топлопреносното дружество за неоснователни.

По тези съображения, настоящият съдебен състав счете жалбата за неоснователна, а обжалваното решение на КЕВР за правилно и законосъобразно, издадено при спазване на чл. 7, ал.1 и ал.2 от АПК и чл. 9, ал.2 от АПК, поради което следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал.3 от АПК, определено на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, административен съд С. -град, III отделение 8 - ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] срещу Решение № Ж – 958 от 07.11.2023 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисията на енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 (сто) лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: